

سیفلیس

گردآوری و ترجمه: دکتر سارا رحمتی رودسری

سیفلیس یک بیماری مقاربتی است که در صورت عدم درمان ممکن است عوارض بسیار جدی داشته باشد اما درمان آن ساده است.

سیفلیس چیست؟

سیفلیس یک عفونت مقاربتی است که در صورت عدم درمان، مشکلات جدی ایجاد می کند. سیفلیس به مراحل (اولیه، ثانویه، نهفته و سوم) تقسیم می شود. علائم و نشانه های مختلفی در ارتباط با هر مرحله وجود دارد.

سیفلیس چگونه منتقل می شود؟

شما ممکن است با تماس مستقیم با زخم سیفلیسی هنگام رابطه جنسی واژینال، مقعدی یا دهانی به آن مبتلا شوید. می توانید زخمهایی را در آلت تناسلی مرد، واژن یا مقعد پیدا کنید. همچنین می توانید آنها را در راست روده، روی لب یا دهان پیدا کنید. سیفلیس می تواند از یک مادر آلوده به جنینش منتقل شود.

تظاهرات سیفلیس به چه شکلی است؟

سیفلیس به مراحل (اولیه، ثانویه، نهفته و سوم) تقسیم می شود و علائم و نشانه های مختلفی در ارتباط با هر مرحله وجود دارد. فردی که مبتلا به سیفلیس اولیه است، عموماً در محل اصلی عفونت دارای زخم یا زخمهایی است. این زخم ها معمولاً در اطراف یا روی دستگاه تناسلی، اطراف مقعد یا روده بزرگ یا در دهان یا اطراف آن اتفاق می افتد. این زخم ها معمولاً (اما نه همیشه) محکم، گرد و بدون درد هستند. علائم سیفلیس ثانویه شامل بثورات پوستی، تورم غدد لنفاوی و تب است. علائم و نشانه های سیفلیس اولیه و ثانویه می تواند خفیف باشد و ممکن است مورد توجه واقع نشود. در مرحله نهفته، هیچ علامت و نشانه ای دیده نمی شود. سیفلیس مرحله ی سوم با مشکلات جدی پزشکی همراه است. یک پزشک معمولاً با کمک آزمایشات متعدد می تواند سیفلیس مرحله ی سوم را تشخیص دهد. در این مرحله، سیفلیس می تواند روی قلب، مغز و سایر اعضای بدن تأثیر بگذارد.

چگونه می توانم خطر ابتلا به بیماری سیفلیس را کاهش دهم؟

تنها راه جلوگیری از ابتلا به بیماریهای مقاربتی (STDs)، نداشتن رابطه جنسی واژینال، مقعدی و دهانی است. اگر از نظر جنسی فعال هستید، می توانید موارد زیر را برای کاهش احتمال ابتلا به سیفلیس انجام دهید:

- بودن در یک رابطه طولانی مدت با یک شریک جنسی که از نظر سیفلیس آزمایش شده است و سیفلیس ندارد.
- استفاده ی صحیح از کاندوم لاتکس هر باری که رابطه جنسی دارید. کاندوم با جلوگیری از تماس بازخم از ابتلا به سیفلیس جلوگیری می کند. گاهی اوقات زخم هایی در مناطقی رخ می دهند که تحت پوشش کاندوم نیستند. تماس با این زخم ها هم می تواند سیفلیس را منتقل کند.

آیا من در معرض خطر ابتلا به سیفلیس هستم؟

هر فرد فعال جنسی می تواند از طریق رابطه ی جنسی محافظت نشده واژینال ، مقعدی یا دهانی به سیفلیس مبتلا شود. با پزشک خود صحبت کنید و از او پرسید که آیا شما باید برای سیفلیس یا سایر بیماریهای مقاربتی آزمایش بدهید یا نه.

• در اولین ویزیت دوران بارداری ، تمام خانمهای باردار باید از نظر سیفلیس مورد آزمایش قرار گیرند.

شما باید به طور منظم برای سیفلیس آزمایش بدهید اگر از نظر جنسی فعال هستید و

• مردی باشید که با مردان رابطه جنسی دارد یا

• شریک (شرکای) جنسی دارید که آزمایش مثبت از نظر سیفلیس دارند یا

• مبتلا به HIV هستید.

من باردارم. سیفلیس چگونه بر کودک من تأثیر می گذارد؟

اگر باردار هستید و سیفلیس دارید ، می توانید عفونت را به جنین خود منتقل کنید. داشتن سیفلیس می تواند منجر به تولد نوزاد با وزن کم شود. همچنین می تواند باعث شود نوزاد را خیلی زودتر از موعد به دنیا بیاورید یا اینکه نوزاد ، مرده به دنیا بیاید. برای محافظت از جنین خود ، باید حداقل یک بار در طول بارداری برای سیفلیس آزمایش بدهید. اگر تست مثبت شد ، سریعاً معالجه انجام شود. یک نوزاد آلوده ممکن است بدون علائم یا نشانه های بیماری به دنیا بیاید. با این حال ، اگر بلافاصله درمان نشود ، ممکن است کودک ظرف چند هفته دچار مشکلات جدی شود. نوزادان درمان نشده می توانند مشکلاتی مانند آب مروارید ، ناشنوایی یا تشنج پیدا کنند یا بمیرند.

علائم و نشانه های سیفلیس چیست؟

علائم بیماری سیفلیس در بزرگسالان براساس مرحله متفاوت است:

مرحله ی اولیه

در اولین مرحله ی سیفلیس ، ممکن است متوجه یک زخم تنها یا چند زخم شوید. زخم در مکانی است که سیفلیس وارد بدن شما شده است. زخمها معمولاً (اما نه همیشه) محکم ، گرد و بدون درد هستند. از آنجا که زخم بدون درد است ، به راحتی می تواند نادیده گرفته شود. این زخم معمولاً ۳ تا ۶ هفته طول می کشد و صرف نظر از اینکه شما تحت درمان قرار گرفته اید یا نه ، بهبود می یابد.

مرحله ی ثانویه

در مرحله ی دوم، شما ممکن است بثورات پوستی و یا ضایعات غشای مخاطی داشته باشید. ضایعات غشای مخاطی زخم هایی در دهان ، مهبل یا مقعد شما هستند. این مرحله معمولاً با بثورات روی یک یا چند ناحیه از بدن شما شروع می شود. بثورات ممکن است هنگام بهبودی زخم یا چند هفته بعد از بهبودی زخم پدیدار شوند. بثورات می تواند به صورت لکه های قهوه ای خشن ، قرمز یا قرمز مایل به قهوه ای در کف دست و یا کف پای شما باشد. بثورات معمولاً خارش ندارند و گاهی اوقات آنقدر خفیف است که متوجه آن نمی شوید. علائم دیگری که ممکن است داشته باشید عبارتند از: تب ، تورم غدد لنفاوی ، گلودرد ، ریزش موی سر ، سردرد ، کاهش وزن ، درد عضلانی و خستگی (احساس خستگی بسیار زیاد). نشانه های این مرحله ، با یا بدون درمان از بین می رود. بدون درمان صحیح ، عفونت شما به مرحله ی نهفته و احتمالاً سوم سیفلیس منتقل می شود.

مرحله ی نهفته

مرحله نهفته ی سیفلیس زمانی است که علائم یا نشانه ای از سیفلیس مشاهده نمی شود. در صورت عدم مداوا ، می توانید سالها بدون علائم و نشانه ، بیماری سیفلیس را در بدن خود داشته باشید.

مرحله ی سوم

بیشتر افراد مبتلا به سیفلیس درمان نشده ، سیفلیس سوم پیدا نمی کنند. با این حال ، این مرحله می تواند بر بسیاری از سیستمهای مختلف بدن تأثیر بگذارد که شامل قلب و عروق خونی، مغز و سیستم عصبی است. سیفلیس مرحله ی سوم بسیار جدی است و ۱۰ تا ۳۰ سال پس از شروع عفونت در بدن رخ می دهد. در این مرحله ، بیماری به اندامهای داخلی شما آسیب می زند و می تواند منجر به مرگ شود.

سیفلیس عصبی و سیفلیس چشمی

بدون درمان ، سیفلیس می تواند به مغز و سیستم عصبی (نوروسیفلیس) یا چشم (سیفلیس چشمی) گسترش یابد. این مساله می تواند در هر یک از مراحل شرح داده شده در بالا اتفاق بیفتد.

علائم نوروسیفلیس شامل موارد زیر است:

- سردرد شدید ؛
- مشکل در هماهنگی حرکات عضلانی ؛
- فلج (شخص قادر به جابجایی قسمت های خاصی از بدن نیست) ؛
- بی حسی.
- و زوال عقل (اختلال روانی).

علائم سیفلیس چشمی شامل تغییراتی در بینایی و حتی نابینایی شما است.

چگونه بفهمم که سیفلیس دارم؟

بیشتر اوقات ، از آزمایش خون برای بررسی سیفلیس استفاده می شود. برخی از ارائه دهندگان خدمات بهداشتی با آزمایش ترشحات زخم سیفلیسی می توانند بیماری سیفلیس را تشخیص دهند.

آیا سیفلیس قابل درمان است؟

بله ، سیفلیس را می توان با آنتی بیوتیک های مناسب درمان کرد. با این حال ، درمان ممکن است آسیبی را که قبلاً عفونت ایجاد کرده است، از بین نبرد.

من تحت درمان قرار گرفته ام آیا می توانم دوباره به سیفلیس مبتلا شوم ؟

یک بار ابتلا به سیفلیس ، شما را از ابتلای مجدد به آن محافظت نمی کند. حتی بعد از اینکه با موفقیت درمان شدید ، ممکن است دوباره آلوده شوید . فقط تستهای آزمایشگاهی می توانند تأیید کنند که آیا شما سیفلیس دارید یاخیر. پیگیری از طریق پزشک توصیه می شود تا اطمینان حاصل کنید که درمان شما موفقیت آمیز بوده است. ممکن است ابتلای شریک جنسی آشکارنباشد زیرا زخم های سیفلیس می تواند در مهبل ، مقعد ، زیر پوست آلت تناسلی یا دهان پنهان شود.